DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 13. | Katowice, dnia 25 września 1933 r. | Rok I.

TREŚĆ:

1. POCZTA:

poz. 92. Kartki niewłaściwie wysyłane jako druk.

poz. 93. Druki nadawane jednorazowo w ilości ponad 100 sztuk.

poz 94. Uprawnienie do opłacania przesyłek listowych zapomocą urzędowych znaczków.

poz. 95. Wysyłanie książeczek wkładkowych do Centrali PKO. i zachowanie tajemnicy wkładów.

2. TELEGRAF I TELEFON:

poz. 96. Opłaty telefoniczne.

poz. 97. Przyjmowanie zamówień na rozmowy międzymiastowe.

poz. 98. W sprawie telegramów listowych „Elt".

poz. 99. Wprowadzenie ruchu telefonicznego z Algierem, Marokiem franc. i Tunisem.

poz. 100. Obniżenie opłat telefonicznych.

POCZTA.

92.

Kartki niewłaściwie wysyłane jako druki.

Stwierdzono, że za pośrednictwem poczty przesyłane są za taryfą opłat dla druków kartki, zawierające na nieadresowej stronie wydrukowane formułki potwierdzenia odbioru wydawnictw, uzupełnione odręcznie przez nadawców przez dodanie tytułów wydawnictw.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. P. W. 105/91 z dnia 12. IX. b. r. zwraca się przeto urzędom i agencjom pocztowym uwagę na niedopuszczalność przewozu takich kartek za opłatą ustanowioną dla druków. Kartki te bowiem, jako zawierające notatki o charakterze korespondencji osobistej i bieżącej, tracą charakter druku.

Nr. P. P. 40 z dnia 16. IX. 1933 r.

93.

Druki nadawane jednorazowo w ilości ponad 100 sztuk.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. P. W. 105/9 z dnia 11. IX. b. r. wyjaśnia się, że w związku z wprowadzeniem specjalnych stawek taryfowych dla druków, nadawanych jednorazowo w ilości ponad 100 sztuk, opłacanie tych druków gotówką nie stanowi przeszkody, by druki te mogły być nadawane jako polecone.

W tym wypadku nadawca winien za druki takie uiścić w gotówce przypadającą należność za transport przy zachowaniu warunków oznaczania przesyłek przepisową klauzulą zgodnie z postanowieniem pkt. 5 § 15 przepisów ruchu do ordynacji pocztowej (II. P. 5) Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 6 z 1933 r. poz. 36, należność zaś za polecenie musi być uiszczona znaczkami pocztowemi.

Ponieważ omawiane przesyłki druków muszą być nadawane zapomocą pocztowej książki nadawczej, przy nadawaniu ich jako polecone muszą być zapisane szczegółowo w pocztowej książce nadawczej.

Przy równoczesnem nadawaniu druków zwykłych i poleconych, druki te, aby mogły korzystać ze zniżonej taryfy, muszą być nadawane w ilości ponad 100 sztuk przesyłek każdego rodzaju, niedopuszczalnem zaś jest, by część druków. korzystających ze zniżonej taryfy dla druków, nadawana była jako przesyłki zwykłe, a część jako polecone.

Nr. P. P. 10 z dnia 16. IX. 1933 r.

94.

Uprawnienie do opłacania przesyłek listowych zapomocą urzędowych znaczków.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów No. PW. 482/3 z dnia 7. IX. 1933 r. zawiadamia się, że pismem z dnia 7 lipca b. r. Nr. PW. 400/37 Ministerstwo Poczt i Telegrafów zawiadomiło wszystkie władze centralne, iż rozstrzygania, którym władzom i urzędom państwowym lub samorządu terytorjalnego albo gospodarczego przysługuje prawo korzystania ze znaczków na urzędowe przesyłki listowe i którym w związku z tem należy przydzielić te znaczki, oraz w jakiej ilości należy wyłącznie do centralnej władzy nadzorczej i sprawą tą władze i urzędy pocztowe nie będą się zajmować.

Wobec tego władze, urzędy lub instytucje, którym ich zdaniem przysługuje prawo do opłacania swej korespondencji znaczkami na urzędowe przesyłki listowe, winny o stwierdzenie tego ich uprawnienia i o ewentualny przydział znaczków urzędowych zwracać się w drodze służbowej do swych centralnych władz nadzorczych, które są materjalnie odpowiedzialne za wartość znaczków, zużytych we wszystkich podległych im władzach i urzędach państwowych, oraz władzach i urzędach samorządu terytorjalnego lub gospodarczego.

O powyższem powiadamia się podległe urzędy i agencje pocztowe celem odpowiedniego informowania władz i urzędów w razie ewtl. ich zgłoszenia się tam z roszczeniami o przydział znaczków na urzędowe przesyłki listowe.

No. P. P. 40 z dnia 12 września 1933 r.

95.

Wysyłanie książeczek wkładkowych do Centrali P. K. O. i zachowanie tajemnicy wkładów.

Pocztowa Kasa Oszczędności otrzymuje często reklamacje, że niektóre urzędy pocztowe, a zwłaszcza w Warszawie i miejscowościach, w których znajdują się Oddziały P. K. O., odmawiają przyjmowania książeczek wkładkowych, składanych przez właścicieli, w celu wysłania ich do Centrali P. K. O.

Napływają również reklamacje na niedotrzymanie ścisłej tajemnicy wkładów przez niektóre urzędy pocztowe.

Z uwagi, że postępowanie takie urzędów pocztowych szkodzi w wysokim stopniu interesom P. K. O. — podrywając zaufanie wśród szerokich warstw społeczeństwa, z drugiej zaś strony uniemożliwia uczestnikom obrotu oszczędnościowego korzystanie z udogodnień tego obrotu, przeto Dyrekcja Poczt i Telegrafów, mając powyższe na uwadze, poleca wszystkim urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym jako zbiornicom P. K. O. zachowanie ścisłej tajemnicy odnośnie wkładów, jak również nakłada obowiązek przyjmowania i odsyłania do P. K. O. (Centrala) książek wkładkowych, składanych w urzędach poczt., nawet w miejscowościach, w których znajdują się Oddziały PKO.

Nr. P. K. 32 z dnia 16. IX. 1933 r.

TELEGRAF I TELEFON.

96.

Opłaty telefoniczne.

Wślad za zarządzeniem Nr. 371 z dnia 5 sierpnia b. r. Nr. S. P. 35 wyjaśnia się, że za czas korzystania z telefonów zainstalowanych w mieszkanicch Panow Ministrów, oraz Pana Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, przebywających poza stałem miejscem służbowem, opłat abonamentowych pobierać nie należy.

Natomiast rozmowy międzymiastowe przeprowadzane z takich telefonów podlegają opłacie i rachunki należy przesyłać do Dyrekcji Poczt i Telegrafów Oddział Administracji i Eksploatacji.

No. TE. 530 z dnia 8 września 1933 r.

97.

Przyjmowanie zamówień na rozmowy międzymiastowe.

W jednym z urzędów pocztowo-telegraficznych zaszedł wypadek, że klient zgłosił się do rozmównicy telefonicznej i zażądał połączenia z określoną osobą w Warszawie. Obsługa rozmównicy oświadczyła zainteresowanemu, że z braku spisu abonentów miasta Warszawy, nie wie jaki jest numer telefonu żądanej osoby i nie ma możności dowiedzieć się tego.

Postąpienie obsługi wyżej opisane było wysoce niewłaściwe i sprzeczne z postanowieniami § 61 taryfy telef. i w konsekwencji naraziło klienta na przykrości, a Skarb Państwa na straty.

Wobec powyższego Dyrekcja zwraca uwagę, by w podobnych wypadkach obsługa centrali ściśle stosowała się do postanowień § 61 taryfy telefonicznej, a w wątpliwych wypadkach zwracała się o wyjaśnienie do Naczelnika Urzędu.

Ponadto poleca się, by pp. Naczelnicy i Kierownicy urzędów pocztowo-telegraficznych dokładnie zapoznali personel obsługujący rozmównice z przepisami telef., przyczem zaznacza się, że w razie ujawnienia podobnych wypadków niechętnego załatwiania publiczności w rozmównicy, będą pp. Naczelnicy i Kierownicy pociągani do odpowiedzialności narówni z winnymi samego zajścia.

Niezależnie od powyższego pp. Naczelnikom i Kierownikom tych urzędów p. t., w których rozmównice telef. są czynne dłużej niż do godz. 19, poleca się stwierdzić, czy zarządzenie Dyrekcji w sprawie umieszczenia wywieszek o ulgach przyznanych w opłatach za rozmowy międzymiastowe w godzinach słabego ruchu, zostało wykonane i czy wywieszki te znajdują się obecnie w należytym stanie. W razie negatywnym należy zniszczone wywieszki zastąpić nowemi.

W końcu poleca się tym urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym, w których jest zaprowadzona służba telefoniczna, niezależnie od godzin urzędowania, umieścić w miejscu najbardziej dla publiczności widocznem taryfę opłat telefonicznych do tych miejscowości, z któremi publiczność najczęściej prowadzi rozmowy.

No. TE. 209 z dnia 14 września 1933 r.

98.

W sprawie telegramów listowych „Elt"

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 12 września b. r. Nr. TE 3390 wprowadzono z dniem 16 września b. r. telegramy listowe „Elt" między Polską a Francją, oraz Algierem i Tunisem.

Opłata od wyrazu wynosi 50% normalnej stawki taryfowej, przyczem należy pobierać najmniej za 25 (dwadzieścia pięć) wyrazów.

Nr. TE 1062 z dnia 19 września 1933 r.

99.

Wprowadzenie ruchu telefonicznego z Algierem, Marokiem franc. i Tunisem.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 9 września b. r. Nr. TE. 2354 wprowadzony został ruch telefoniczny między Polską a Algierem, Marokiem i Tunisem.

W Polsce dopuszcza się narazie do ruchu: Warszawę, Bielsko, Bydgoszcz, Gdynię, Katowice, Kraków, Lublin, Lwów, Łódź, Poznań i Wilno.

W ruchu telefonicznym w powyższych relacjach dopuszczone są państwowe i prywatne rozmowy zwykłe i pilne oraz uprzedzenia o rozmowie i wezwania do rozmównicy.

Godziny służby ruchu określa się od godz. 7 do 10 i od godz. 12 do 16 w dni powszednie, oraz od godz. 7 do 10 w niedziele i święta (według czasu środkowo-europejskiego).

Opłaty w poszczególnych relacjach są następujące:

a) Opłaty za trzyminutową rozmowę zwykłą:

Relacje telefoniczne między Polską a	Podział taks			Pełna opłata fr.
	Polska fr.	Niemcy fr.	Francja i radjo fr.	
Algierem	6.—	10.—	27.—	43.—
Marok. franc. i Tangerem	6.—	10.—	27.—	43.—
Tunisem	6.—	10.—	30.—	46.—

b) Opłata dodatkowa za uprzedzenie o rozmowie lub wezwanie do rozmównicy:

Relacje telefoniczne między Polską a	Podział taks			Pełna opłata fr.
	Polska fr.	Niemcy fr.	Francja i radjo fr.	
Algierem	2.—	3.33	2.70	8.03
Marokiem i Tangerem	2.—	3.33	2.70	8.03
Tunisem	2.—	3.33	3.—	8.33

c) Opłata dodatkowa za doręczenie wezwania do rozmównicy poza miejscowym okręgiem doręczeń w Algierze i Tunisie 1 fr.

W Maroku wezwania do rozmównicy poza miejscowym okręgiem doręczeń nie są dopuszczone.

Równocześnie nadmienia się, że zarządzenie zawarte w Dz. Zarządzeń Dyrekcji P. i T. Nr. 6 z 14. VI. b. r. poz. 46 nie ma zastosowania w odniesieniu do Maroka franc. i należy je odpowiednio sprostować.

No. TE. 205 z dnia 19 września 1933 r.

100.

Obniżenie opłat telefonicznych.

Od 1 września b. r. zniżono opłaty za rozmowy telefoniczne między Polską a Portugalją o 120 (stodwadzieścia) centymów.

W związku z powyższem należy w zarządzeniu Ministerswa Poczt i Telegrafów No. TE. 3500 z 21 maja 1932 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 11 z 1932 r. poz. 87 część k) francuską taksę tranzytową wynoszącą dotychczas 7 franków sprostować na 5 fr. 80 cnt.

No. TE. 209 z dnia 8 września 1933 r.

Adres Administracji: DYREKCJA POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, IV. p. pokój Nr. 28.

PRENUMERATA NA ROK 1933 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300.516

„Drukarnia Śląska" Mysłowice, ul. Pozadomowa 2, (róg Bytomskiej 10), Telefon 10-14 **Cena 15 gr.**